

A hachanah for 11 Nissan 5785 with
Rabbi Shais Taub – SoulWords

Day 29
Eve of 10 Nissan

אגרות קודש
ברך יא
ג'שצו

“True Freedom”

Printed in Igros Kodesh vol. 11, letter 3,396

By the Grace of G-d
8 Nissan, 1955
Brooklyn, N.Y.

Mr. Ben Tzion a/k/a Dr. Dinur

Greetings and blessings!

Your letter has been received, and just now your book
"At the Turn of Generations" has also arrived. Thank
you for this gift.

And surely, following our conversation, I would be
pleased to receive the rest of your printed works,
especially "Israel in Exile" and others. Thank you in
advance.

I have not yet had the opportunity to review the
aforementioned book, but I do not wish to delay
my letter, since the holiday of Passover, the time of
our freedom, is fast approaching. I therefore wish to
extend to you my blessing for freedom—true freedom,
freedom from worries of the spirit and material
concerns, freedom from constraints, boundaries, and
anything that hinders the complete Jewish life.

ב"ה, ח' ניסן, ה'תשט"ו

ברוקלין, נ.י.

מר בן ציון ש"י המכונה דר. דינור

שלום וברכה!

מכתבו נתקבל, וזה עתה נתקבל גם
ספרו "במפנה הדורות", ות"ח על
תשורתו זו.

ובטח בהמשך לשיחתנו, יגיע לי לקבל
גם שאר הענינים המדפסים שלך,
ובפרט "ישראל בגולה" ועוד, ות"ח
למפרע.

עדין לא היתה לי שעת הכשר לעיין
בספרו הנ"ל, אבל אני רוצה לעכב
מכתבי, כיון שחג המצות, זמן חרותנו,
ממשמש ובא, והנני רוצה להביע לו
ברכתי לחרות - חרות אמתית, חרות
מדאגות ברוח ומדאגות בגשם, חרות
ממצרים וגבולים ומכל דבר המעכב

It goes without saying, especially for someone like you, that physical freedom is not an end in itself; it is merely a preparation for spiritual freedom, fulfilling the verse: "When you bring the people out of Egypt, you shall serve G-d on this mountain." Moreover, true physical freedom cannot exist unless it is tied to spiritual freedom, and spiritual freedom—indeed, according to Chassidic teachings, even the freedom of the animal soul—cannot exist unless it is connected to the freedom of the divine soul.

For in the battle of the inclinations, the spirit will never fully accept the dominion of the material, nor will it submit to it except temporarily, and it will not reconcile with it wholeheartedly. However, when the spirit overcomes the material and achieves a complete victory—not merely out of necessity but out of the recognition that this is how it should be, with the material subordinated and nullified to the spirit—then, and only then, does peace reign in this small world of the human being. This is because the material can be refined and clarified, becoming a vehicle for the spirit rather than the reverse. Indeed, the path to this begins with accepting the yoke [of Heaven], but its end is spiritual satisfaction and true freedom. According to Chassidic teachings, the divine soul is always in control, and through effort that begins with accepting the yoke, a person can progress from subjugation [of the evil inclination] to transformation, where the evil is not only subdued by the good but transformed into good—this being the true purpose of man.

I will conclude with the traditional blessing: May you have a kosher and joyful Passover holiday.

בְּחַיֵּי הַיְּהוּדִי הַשְּׁלֵם.

וּלְמוֹתָר לְהַעִיר, וּבִפְרֵט לְדַכּוֹתִי, אֲשֶׁר
חֲרוֹת גּוֹפְנִית לֹא רַק שְׂאִינָה תַכְלִית
בְּפָנֵי עֲצָמָה וְאִינָה אֲלֵא הַכְּשָׁרָה לְחֲרוֹת
הַנֶּפֶשׁ וְכַשְׁלוֹן הַכְּתוּב - בְּהוֹצִיאֲךָ אֶת
הָעַם מִמִּצְרַיִם תַּעֲבֹדוּן אֶת הָא' עַל הָהָר
(הַזֶּה), אֲלֵא שֶׁגַם לֹא תִתְּכֵן חֲרוֹת
כְּפִשׁוּטָה אֲלֵא אִם בֶּן קְשׁוּרָה הִיא
בְּחִירוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְלֹא תִתְּכֵן חֲרוֹת הַנֶּפֶשׁ,
וְכָל' הַחֲסִידוֹת אֶפְלוּ חֲרוֹת הַנֶּפֶשׁ
הַבְּהֵמִית, אֲלֵא אִם בֶּן קְשׁוּרָה הִיא
בְּחִירוֹת הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֹקִית.

כִּי בְּמַלְחַמַת הַיְּצָרִים, הָרִי לְעוֹלָם לֹא
יִקְבַּל הָרוּחַ מְרוֹת הַחֲמֹר וְלֹא יִהְיֶה כְּפוֹף
לוֹ אֲלֵא לְשַׁעָה וְלֹא יִשְׁלִים אֹתוֹ בְּלִבָּב
שָׁלֵם, מָה שְׂאִין בֶּן כְּשֶׁהָרוּחַ מִתְּגַבֵּר עַל
הַחֲמֹר וּמִנְצָחוֹ נִצָּחוֹן גָּמוּר, הֵינּוּ לֹא רַק
מִתּוֹךְ הַכֶּרֶחַ אֲלֵא גַם מִתּוֹךְ הַכֶּרֶה שֶׁבֶן
צָרִיד לִהְיוֹת שֶׁהַחֲמֹר יִהְיֶה כְּפוֹף וּבִטָּח
לְהָרוּחַ, אֲזִי דוֹקָא שׁוֹרֵר הַשְּׁלוֹם בְּעוֹלָם
קָטָן זֶה הָאָדָם, כִּיּוֹן שֶׁהַחֲמֹר יָכוֹל
לְהִתְבָּרֵר וּלְהִבָּהֵר וּלְהִיּוֹת מְרֻכָּבָה
לְהָרוּחַ וְלֹא לְהִפָּךְ. אֲמֵנָם הַדָּרוֹךְ לָזֶה
רִאשִׁיתָהּ בִּקְבֵּל עַל אֲבָל אַחֲרִיתָהּ סְפּוּק
בְּפֶשֶׁי וְחֲרוֹת אֲמֵתִית, וְכָל' תּוֹרַת
הַחֲסִידוֹת הַנֶּפֶשׁ הָאֱלֹקִית תְּמִיד הִיא
בְּמִנָּה אֹתוֹ, וְעַל יְדֵי עֲבוּדָה שֶׁהִתְחַלְתָּהּ
קִבַּל עַל יִגִיעַ הָאָדָם מֵאֲתַכְפִּיָּא
לְאֲתַהֲפָא, שֶׁהָרַע לֹא רַק כְּפוֹף לְטוֹב
אֲלֵא נִהְפָּךְ לְטוֹב שֶׁזֶהוּ תַכְלִיתוֹ
הָאֲמֵתִית שֶׁל הָאָדָם.

וְאַסִּים בְּבִרְכָה הַמְּסֻרֶתִית, בְּבִרְכַת חַג
הַפֶּסַח כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה.